

„A pus în tine Domnul
nemărgini de gândire.”

- Mihai Eminescu

NATIUNEA

continuitate pentru neam și țară

Informație, opinie și atitudine publicistică

Serie Nouă

Anul VI

Numărul 256

(6733/1297)

25 - 31 iunie 2016

Să fii dezamăgit de o „Bună Vestire”?

Cezar Adonis
Mihalache

Că numai mâine-poimâine nu ne-om trece și noi, ca generație, și tot am rămas, vorba cântecului, ca nerozii! Ne-am trecut de la o generație la alta dilema mioritic-shakespeariană, singura legătură cu acel „a fi” pe care nu ni l-am definit fiind poate craniul din mâna naratorului „dinafară” (când comisarul de la Răsărit, când „big brother”-ul, evident, de peste tot!), ne-am translatat dară de

la bunici la părinți întrebarea fără răspuns (asumat!): mai bine cu rușii (!), mai bine cu americanii?! Și este mai mult decât ironic faptul că, după două decenii și jumătate de democrație, în mentalul colectiv să stea ca un reziduu nere-zolvat aceeași dilemă...

Big Hans „Klamă”, marele licurici de la ambasada SUA, ar fi trebuit să tacă. Măcar acum. Că dacă tot ne-au băgat americanii în ditamai „cazanul”, ce butoi cu pulbere?! Măcar să nu ne mai țină lecții. Dar era de așteptat ca aroganța să continue. Pentru că, în clipa în care ne-au folosit tricolorul pe post de tapet la sala de festivități de la Deveselu (și zău că spui că au mers cu unghurii pe mână, ne-au dat jos steagul să-l pună la baza piramidei „trofice”, să-l pună pe al lor „în vârf”, deh, cuceritorii, chestia aia cu multe stele de spui că-i ambalaj de kurtos kalacs!), am tăcut...

Nu am zis nimic nici în clipa în care, „tapetând” ei spătarul și șezutul generalilor americani (or, cam prea a ajuns tricolorul nostru „păturică” pentru alții!), ni l-au pus cu josul în sus. Că, vezi doamne!, l-au pus invers din greșeală! Deși într-o bază militară nu sunt permise erori, ia să(-și) bage ei racheta invers în „siloz”, să vedem le-o plăcea?!, sau să le ridice un „dorel” local drapelul invers, să vedem, mai vorbim de „errare humanum est” sau de un afront direct?

Am zâmbit, deja mult

mai nedumeriți, la inaugurarea bazei de la Deveselu, când l-au pus pe premierul nostru să vorbească, nu cu drapelul în fundal, ci având o toaletă ecologică, măcar ecologică!, pe post de banner (poate chiar așa, ca mesaj subliminal, să vedeți ce o să vă... pe voi!).

Ne-a înghețat zâmbetul doar când ne-am dat seama că e „groasă”! Că, da!, fie și la Deveselu de Caracal, nici măcar căruța aia nu va mai fi a noastră... Că am ajuns în țara noastră niște simpli invitați, pe pământul nostru, locurile pentru noi fiind din ce

în ce mai „limitate”.

Asta a fost replica lui Hans Klamă susținut și de Fideluță Cioloș. Nu era spațiu pentru toți oficialii români, apoi, fiind un proiect asumat de SUA, americanii au decis listele de „invitați”. Zău, chiar așa?! Proiect asumat să ce? Să ne „externalizeze” pe noi de acolo? Acum, dintr-o ceremonie, mâine-poimâine...

Și e clar că ar trebui să ni se cam șteargă de pe față rictusul ăla tâmp („Au venit americanii!”), măcar după talpa pusă de Hans Klemm imediat după ce am pierdut Deveselu.

O talpă pusă libertății noastre de exprimare, libertății de omagiere a personalităților noastre, dreptului de a ne închina acelui Panteon Național pe care l-am moștenit de la înaintași, inclusiv prin jertfa lor. Căci, Hans nu a răcnit la vreun petrecăreț local, bucuos nevoie mare că îi poate mirosi pe americani pe ulița lui (așa cum premierul României a adulmecat, vrând-nevrând, omagiul adus hot dogului nedigerat), nu a zberlat nici la vreo oficialitate locală, care a îndrăznit să mai folosească brusturii de lângă gardul bazei americane, ci a palmuit direct șefii... Băncii Naționale a României!

Pentru nerușinarea acestora de a fi emis o monedă aniversară cu trei foști guvernatori BNR, dintre care unul antisemit!, dar toți trei morți săracii de atâta vreme, dar cum ăștia, holocaustii, nici pe morți nu îi lasă

în pace, Hans, varianta mai prezentabilă a lui Alexandru Florian – cel ce a pus jarul în scrumiera unchiului Sam, a făcut scandal (aproape la nivel diplomatic, de spui că i-am pus efigiile pe dolarul lor plin de simboluri masonice), reproșându-ne ce faptă oripilantă a făcut Banca Națională a României.

Adică, unul dintre puținele gesturi pe care le-a făcut BNR pentru țară, și ăsta pe linie omagial monetară, că la altfel de finanțe și finanțări, ălea reale, ne arde!, a fost iată taxat aproape ca o demonstrație de anti-americanism făcută de niște hipsteri călare pe gardul de la Deveselu.

Ăștia sunt americanii pe care i-am așteptat? Comisarii unchiului Sam?! Care nici nu s-au instalat bine și deja ne dau ordine în casa noastră? Și ne dau pentru că știu bine pe ce baze și înțelegeri vor sta aici. Mult și bine.

Să ne facă în necaz, rușii ar trebui să ne celebreze ei acum ceea ce noi nu mai suntem lăsați să omagiem! Să ne tipărească volumele pe care nu le mai putem edita din cauza unor legi aberante, de evidentă cenzură, făcute chipurile să apere „valorile democrației” (așa, ca o cenzură... democratică, necesară și neavând importanță că a fost impusă, în fond, prin dictatura a fel și fel de „minorități”!), să ne inaugureze statuile pentru care noi suntem vânați de Parchete...

Și nu dezamăgirea lui Hans față de moneda noastră omagială, da!, PANTEON, ar trebui să ne îngrijoreze, ci dezamăgirea noastră față de perpetuarea unei dileme... Apoi, poate Hans Klemm vrea niște monede „holocaustice” personalizate! Câte una pentru fiecare indian pe care l-au masacrat ei...

Așa că, nea Hans, ciocul mic, de nu, poate ne auzim la o „Bună vestire” (nota bene: da, de o... „Bună Vestire” ca oficios al Gărzii de Fier, ziar finanțat de fostul guvernator BNR Mihail Manoilescu, azi personalitate deranjantă, care poate o să repara, ironic, ca oficios anti-american, cu redacția chiar la Caracal!)

Cât despre răspunsul la dilema dintr-un început; el este evident... Doar că ar trebui să impunem niște limite americanilor... Până la urmă, sunt niște urmași de vâcari, de unde atâta bună creștere?

Fabricanții de dosare politice...

Ilie
Neacșu

Ce se întâmplă cu procurorii „politici” din DNA și cu ofițerii SRI care planifică arestări la comandă? Care-i organul care-i pedepsește pe acești indivizi, plățiți regește de noi pentru a se ocupa de cu totul alte activități, și care să-i pedepsească exemplar pe toți fabricanții de dosare spre a umili și a nenoroci oameni, români? Hoții din PNL și PDL sunt relaxați. Ei au furat sute de milioane de euro, cum spunea protejată ambasadelor vestice din fruntea DNA,

dar nimeni nu îndrăznește să-i ancheteze. Blejnar e un boem, Blaga e copreședinte de partid, Falcă e în continuare primar, Boc, la fel, este și vrea să fie iar primar. Se agață de Chiliman, de Negoită care nu mai au treaba nici cu PNL, nici cu PDL. Cine ordonă aceste măsuri?

Parcă ne aflăm în prima parte a secolului trecut. Mai întâi, liberalii și țărăniștii i-au arestat pe comuniști, pentru că făceau o altfel de politică. Apoi, ajunși la putere, comuniștii i-au înfundat în pușcării pe toți cei care participaseră, mai mult sau mai puțin, la trimiterea lor după gratii. Să fie o ciclicitate în măcinarea noastră? Eu sunt optimis și cred că vinovații pentru tot circulația de prost gust, realizat de DNA și SRI la comandă cuiva, vor suporta consecințe pe măsură. Adică, regizorii și scenariștii acestor spectacole, menite a alimenta prostimea cu „sânge”, subvenționați din interior sau din exterior, trebuie să dea socoteală în față unei justiții independente cu adevărat. Acești procurori DNA și ofițeri SRI, prin actele

lor, acționează deschis pen-

tru defavorizarea unui grup politic și favorizarea altui grup politic.

Este posibil că românii să se trezească din sedativele administrate periodic de DNA și SRI și din hipnoza prelungită și să înțeleagă că anumite structuri acționează doar aparent împotriva corupției și a celor care au jefuit țara în ultimul sfert de veac, să observe cu alți ochi spectacolele ieftine prin care capitalul autohton este trimis în faliment, în timp ce toți bișnițarii străini, cu ifose de mari investitori, jecmănesc fără frică avuția națională, la adăpostul și protecția ambasadelor

străine, ale serviciilor noastre de securitate națională, ale procurorilor, ale politicianilor de rang înalt.

Mă întreb cum de nu s-au sesizat apriga DNA și vigilentul SRI atunci când ni s-au furat pădurile, terenurile agricole, unitățile economice sau când s-au devalizat băncile? Mă tem de ceea ce e mai rău. Unii oameni, aflați de ceva vreme în fruntea unor structuri de putere reală, acționează în sensul opus, solicitat de Interesul Național.

Distrugerea, cu premeditare, a economiei, favorizarea capitalului străin și îngroparea sistematică a celui românesc, având consecințe catastrofale pentru întreg poporul, dezbinarea și divizarea populației pentru a putea fi controlată, crearea stării de nesiguranță pentru ca o importantă parte din forța de muncă să creeze profit altor state, fabricarea de dosare politice și arestarea selectivă a unor presupuși vinovați – toate acestea constituie acțiuni care subminează un stat, o națiune și nicidecum nu contribuie la dezvoltarea ei.

Comunitatea creștin-ortodoxă din Toplița anatemizată?...

Ilie
Șandru

Lucruri deosebit de grave s-au petrecut și continuă să se petreacă în rândul comunității românești, creștin-ortodoxă, din municipiul Toplița. Ele sunt de natură să aducă periculoase prejudicii conviețuirii normale între credincioși și slujitorii Bisericii Ortodoxe Române. Acestea nu sunt de ieri, de altăieri, se perpetuează de vreo câțiva ani buni, din timpul când la conducerea Episcopiei Ortodoxe a Covasnei și Harghitei se afla Înalt Preasfințitul Ioan Selejan, actualul Mitropolit al Banatului. Încă de pe vremea aceea la urechile credincioșilor din Parohia Toplița 1 au ajuns niște zvonuri referitoare la posibila schimbare a preotului-paroh Iulius Berindei. Zonurile acestea nu au fost primite cu bucurie de către credincioși, din contră. Dar lucrurile au rămas așa, la nivelul zvonurilor...

Odată cu plecarea Înalt Preasfințitului Ioan și venirea în scaunul episcopal al Covasnei și Harghitei a Prasințitului Andrei Mureșanu ceea ce se credea că a fost o simplă alarmă falsă, s-a reactualizat, iar zvonurile de atunci au devenit realități deloc plăcute, ba aș zice periculoase. Aceasta pentru că părintelui Berindei i s-au adus – și i se aduc în continuare! – acuzații privitoare la abateri grave și multe nereguli în activitatea sa ca preot-paroh al Parohiei Toplița 1, cea mai mare și mai importantă din municipiul Toplița. Aceste abateri sunt de natură canonică, de natură morală și de natură administrativ-financiară. Dorind să pună capăt acestei stări de lucruri și să restabilească normalitatea, Preasfințitul Andrei a luat câteva măsuri de ordin administrativ. Ulterior s-a constatat că atât măsurile luate, cât și modul în care ele s-au finalizat nu au fost cele mai înțelepte.

Cu totul neașteptat, Parohia Toplița 1 a fost împărțită în trei, creindu-se încă două noi parohii, în fruntea cărora au fost așezați doi preoți-parohi, urmând ca aceștia să slujească alături de părintele Iulius Berindei în aceeași biserică, respectiv în Biserica-catedrală „Sfinții Arhagheli Mihail și Gavriil”, din centrul orașului. Graba cu care s-a procedat la aceste schimbări a trezit

dintr-odată suspiciuni în rândul credincioșilor, convinși că prin acestea nu se urmărește altceva decât înlăturarea părintelui Berindei din Parohia Toplița 1.

Această temere nu putea să nu rămână fără urmă. În rândul credincioșilor s-a instalat un fel de stare de alarmă. O parte dintre ei, în frunte cu consiliul parohial, s-au întâlnit și s-au hotărât să acționeze. Astfel consiliul parohial a întocmit o Scrisoare-apel, prin care se preciza împotriva categorică a credincioșilor atât față de împărțirea parohiei în trei și aducerea celor doi preoți, cât și față de intenția de a-l îndepărta pe părintele Berindei din parohie. Pe lângă acestea scrisoarea respectivă cuprindea și destule idei năstrușnice, exprimate și cu oarecare incoerență, cum este cea privitoare la amenințarea ieșirii Parohiei Toplița 1 de sub ascultarea canonică a Episcopiei Covasnei și Harghitei și trecerea acesteia la o altă episcopie (!?), sau nerecunoașterea actualului episcop al Episcopiei Covasnei și Harghitei (!?) etc.

Așa cum a fost întocmită, scrisoarea a fost postată pe internet și trimisă Patriarhiei Române, Mitropoliei Ardealului și Episcopiei Covasnei și Harghitei.

Prin mijloacele de socializare, aflate acum la îndemâna tuturor, unii dintre semnatarii scrisorii au chemat credincioșii la o întrunire, în ziua de marți, 22 februarie a.c., în curtea bisericii, unde se află și casa parohială, în care se găsea sediul protopopiatului. Acțiunea nu era deloc întâmplătoare, fiindcă în ziua respectivă preoții din Protopopiatul Toplița se aflau convocați la o ședință. Așa că ei au avut parte de tot felul de apostrofări și etichetări, cu precădere acestea fiindcu-i adresate protopopului Dumitru Apostol, socotit a fi inițiatorul tuturor întâmplărilor petrecute. Protestatarii au uitat repede că în urmă cu câțiva ani, când a fost reînființat Protopopiatul Toplița, iar părintele Dumitru Apostol a fost numit protopop, biserică-catedrală a fost plină până la refuz, iar el primit cu aplauze furtunoase. Acum, cineva a postat chiar pe internet vorbe grele la adresa sa, catalogându-l „un om fără frică de Dumnezeu”!... Păcat. Sunt acuzații pe care

nu le merită.

De altfel, acuzații și invective de tot felul, atât la adresa sa, cât și a episcopului au curs cu nemiluita cum se spune, pe internet. Mulți au devenit dintr-odată apărători ai părintelui Berindei și ai bisericii, unii care nu au călcat vreodată pragul acesteia! Doar unul singur, dintre cei care s-au referit la această situație, a fost mai rațional, punându-și niște întrebări: Cei din Toplița cunosc oare adevărata față a părintelui?... Oare este el așa cum crede lumea?... se întreabă el. Sunt întrebări absolute firești. Sunt întrebări născute dintr-o judecată sănătoasă, rațională. Numai că acestea trebuiau să și le pună și cei care hotărât măsurile mai sus arătate, fără să se țină seama că acestea ar putea avea niște urmări neprevăzute și nedorite.

Este adevărat, preotului Iulius Berindei i s-au pus în cârcă o mulțime de fapte grave, privitoare la încălcarea regulilor după care se oficiază sfânta liturghie în Biserica Ortodoxă Română; privitoare la conduită morală; grave abateri de la buna administrare a parohiei și de la respectarea legilor financiare. Nu știu dacă toate acestea sunt sau nu reale. Sunt însă convinși că de acestea, dacă ele există cu adevărat, credincioșii habar nu au. După cum bănuiesc că nu are habar nici consiliul parohial. Mă refer deigur la problemele administrative și financiare ale parohiei. Să admitem faptul că toate cele de mai sus sunt adevărate, iar părintele Berindei este vinovat. Oare nu era normal atunci ca acestea să fi fost „inventariate” cu grijă și să fie însoțite de dovezi concrete? Iar când toate dovezile ar fi căpăpătat o formă definitivă, ele să fi fost aduse, mai întâi, la cunoștința consiliului parohial iar apoi și la cunoștința credincioșilor. Dacă așa s-ar fi procedat – cu condiția ca acuzațiile să fie într-adevăr reale și dovedite! – atunci desigur aceștia s-ar fi convinși că și-au creat o imagine absolut falsă despre preotul lor, iar aura pe care și-a creat-o el de-a lungul anilor s-a dovedit a fi o plămuire. Atunci n-ar mai fi apărut pe internet atenționarea: „lăsați-l pe părinte acolo unde îi este locul și unde a făcut treabă bună pentru obște și pentru sfântul lăcaș”!

Nu s-a întâmplat

însă așa, iar protestatarii nu s-au oprit. Ei au chemat credincioșii la o altă întâlnire, în seara zilei de miercuri, 24 februarie a.c., de data aceasta în biserică, întâlnire la care a participat și preotului-paroh. Însă ceea ce s-a petrecut acolo, a fost trist, revoltător chiar. Fiindcă adunarea, ce s-a vrut, probabil, a fi pașnică, s-a transformat într-un adevărat mitig, ce nu a avut absolut nimic comun cu cele sfinte și bisericesti.

Biserica, Casa lui Dumnezeu, este destinată slujbelor bisericesti și rugăciunilor, nicidecum strigătelor, invectivelor, feluierăturilor, acuzațiilor grave la adresa protopopului și episcopului. Aceasta și pentru că la chemarea adresată prin mijloacele de socializare nu s-au adunat numai credincioșii din Parohia 1 Toplița, ci și alții, din tot orașul, unii, probabil, chiar oameni fără Dumnezeu, care nu au călcat niciodată, până atunci, pragul bisericii. Este condamnatul faptul că preotul – vinovat sau nevinovat – să fie de acord ca în biserică în care slujește sfânta liturghie să se petreacă astfel de lucruri. Ele puteau să se petreacă oriunde, numai în biserică nu.

Într-un articol apărut, la câteva zile după toate aceste întâmplări, în ziarul „Informația Harghitei” se scria: „Biserica l Centrul Toplița: Situația s-a normalizat”. Bine era să fi fost așa. Însă, din păcate, nu s-a normalizat nici acum, ba aș zice că s-a agravat. Fiindcă în urma celor petrecute în zilele de 23 și 24 februarie a. c., cât și a celor ce au urmat, Preasfințitul Andrei, profund supărat, a luat câteva măsuri. Între ele a fost și mutarea Protopopiatului Toplița în comuna Bilbor, acolo unde este parohia părintelui protopop Dumitru Apostol. Totodată, a fost schimbată și denumirea lui, din Protopopiatul Toplița, în Protopopiatul Călimani. Unii, mucaliți, au început să facă aluzii la cele câteva unități culturale și economice care au avut această denumire, din care nu mai există niciuna, sugerând că o asemenea perspectivă ar putea avea și protopopiatul. Asta și pentru că s-a afirmat că toplițenii nu mai merită să aibă un protopopiat. Fiindcă cele întâmplare sunt lucruri foarte grave, care nu s-au petrecut niciodată în întreaga existență a Bisericii Ortodoxe Române, motiv pentru care ele nu pot fi ui-

tate și nici iertate niciodată!

Nu pun în discuție aceste afirmații, dar nici nu pot să nu spun că în Biserica Ortodoxă Română s-au întâmplat lucruri mult mai grave decât cele la care am făcut referire. Însă ceea ce este grav cu adevărat – fiindcă Toplița va exista cu sau fără protopopiat, chiar dacă e trist să constatăți că este totuși orașul în care s-a născut întâiul Patriarh al României și al Bisericii Ortodoxe Române! – este faptul că cei 9000 de credincioși ortodocși din Toplița au fost pedepsiți pe nedrept, au fost anatemizați, „în corpore”! Sunt cu toții vinovați de cele întâmplare la Parohia Toplița 1! Acestea nu pot fi uitate! Iar credincioșii – ori, mă rog, toplițenii – nu vor fi iertați niciodată! Oare e drept? Cum rămâne atunci cu rugăciunea „Tatăl nostru”? Dar cu Domnul nostru Iisus Hristos, cel care i-a iertat pe aposolii Săi: Petru, Iuda și Toma?

Aceasta, repet, în condițiile în care uriașa majoritate a celor aproximativ 9000 de credincioși ortodocși din Toplița nu au nici în clin, nici în mână cu cele petrecute în Parohia 1. Ei nu pot fi confundați cu cei vreo 200 de „mitingiști” din zilele de 23 și 24 februarie a.c. Este cel puțin inacceptabilă o asemenea acuză!.. Iar aceasta nu ar putea duce decât la alte urmări nedorite cred nici de credincioși și nici de slujitorii bisericii. Ar fi păcat ca buna și normala armonie care a existat dintotdeauna în biserică ortodoxă din Toplița – am vedere aici pe slujitorii ei, dar și pe credincioși, „biserică vie”, cum se spune – să se destrame datorită unor măsuri și afirmații pripite.

Iată pentru ce se impune ca situația de la Parohia Toplița 1 să fie grabnic clarificată și rezolvată în spiritul adevărului: este sau nu este părintele Iulius Berindei vinovat de toate acuzele ce i se aduc? Dacă da, atunci să suporte consecințele. Dar dacă nu este?... Atunci?... Adevărul trebuie să triumfe și trebuie să fie adus la cunoștința credincioșilor ortodocși din Toplița, anatemizați pe nedrept.

Românii NU fac parte din Europa lui Iohannis de la Cotroceni!

Ionuț
Țene

Gestul rușinos făcut de Klaus Iohannis de a oferi invitații cu dedicație doar acoliților și subordonaților săi la recepția de Ziua Europei de la Palatul Cotroceni arată cezura dintre o elită coruptă, autistă și anti-națională și restul poporului român. Pentru Klaus Iohannis, Ziua Europei este doar pentru gașca lui de corifei îmbuibăți și corupți, care stăpânesc la apelul bocancilor România la ordinele Bruxellului? Să refuze lideri de opinie și să retragi invitația unui lider de partid naționalist arată clar că pe Klaus Iohannis îl interesează doar yesmeni și ceea ce i se dictează de la Berlin și Ankara, adevăratele capitale ale Europei și mai nou și ale României. Deputatul Bogdan Diaconu i-a dat președintelui o replică usturătoare: îl acuză că e sluga lui Angela Merkel și a lui Recep Erdogan și că acesta consideră Cotroceniul moșia personală, ca apartamentele din Sibiu. Președintele care nu a organizat o recepție de Ziua Națională pe motiv de

Colectiv s-a grăbit să organizeze o recepție de Ziua Europei la Palatul Cotroceni. Pentru președintele sas este mai importantă Ziua Europei decât Ziua Națională?

Gafa lui Klaus Iohannis, care crede

Iohannis, „partidul meu” și serviciile secrete obediente intereselor străine, nu cu poporul român și România. Klaus Iohannis și gașca sa au sărbătorit cu vin și whiskey Ziua Europei, iar românii au aniversat cu lacrimi, rugăciuni și slu-

referindu-se la eroismul ostașilor români, care au murit în lupta cu turcii la Plevna și sunt îngropați alături de camarazii ruși în fața altarului bisericii ortodoxe din această localitate.

Pe 9 mai, românii au vibrat pentru eroii

ascund impozitele în celebrul „Panama Papers”, jecmânirea de către bănci a cetățenilor care s-au împrumutat pentru o casă, impunerea agendei LGTB împotriva familiei și valorilor tradiționale, conducerea țării prin delegați ai ambasadelor străine etc. Cu o astfel de Europă debilă, românii nu mai au nicio legătură. Petrecerea lui Klaus Iohannis cu camarila sa la Cotroceni de Ziua Europei pare să fi devenit o adevărată insultă la suveranitatea și independența poporului român obținută cu jertfe, începând cu 9 mai 1877.

Avem de a face de fapt cu o Românie care pe 9 mai sărbătorește Independența și Suveranitatea și cu o clasă subțire și suprapusă pusă pe jaf, care aniversează intrarea României în UE, pentru a fi exploatată economic și moral sub jugul Bruxellului. Cine nu a fost invitat pe 9 mai la Palatul Cotroceni, reprezintă de fapt adevărații patrioți și responsabili țării și, nu în ultimul rând, poporul român suveran și independent.

că Palatul Cotroceni este moștenire de familie, nu sediul instituției noastre prezidențiale, arată ignoranța președintelui și disprețul acestuia față de români în general. Poate e mai bine așa, în sfârșit românii și-au dat seama că Ziua Europei are legătură doar cu Klaus

jbe religioase Ziua Independenței de la 1877 și jertfa dorobanților și roșiorilor de la Grivița și Plevna, alături de armata țaristă.

Mitropolitul IPS Andrei a surprins la aniversarea Independenței de Stat de la Cluj-Napoca semnificația zilei de 9 mai,

Războiului nostru de Independență, nu pentru Ziua Europei, care înseamnă tot mai mult pentru neamul nostru: sărăcirea populației, vânzarea sfântului pământ strămoșesc la străini, cotropirea economiei noastre naționale de către multinaționale rapace ce-și

Între Constantin Tănase și „Cațavencu” de Sibiu!

Ion
Măldărescu

Circului electoral din acest an a luat startul oficial! Votul mai întâi, apoi pomenile pentru simpatizanții cu ștampila atât de râvnită de „catindați”! Altfel, Autoritatea Electorală Permanentă va da amenzi de până la 50 000 de lei. Candidaților li s-au interzis numele pe toate gardurile, corțurile de strâns semnături, banerile de pe domeniul public, de pe autoturisme sau împărțirea de steaguri, baloane, brichete, găleți, fluturi, umbrele, șepci și alte obiecte cu numele aspiratului la fotoiu. Cațavencii, trahanachii și dandanachii, lătrăii, toboșarii și zurbagii, au început să se dea în stambă și să scoată panglici pe nas. Încă nelămurit căre-i găști îi aparține, primul navetist al țării s-a băgat iar ca musca... unde nu-i fierbe oala, că de, e convins că le știe pe toate. Pentru ca cetățenii României cu drept de vot (Autoritatea Electorală Permanentă este discretă, nu ne spune numărul lor real) să nu repete greșeala „diasporei” de la prezidențiale, adică să voteze pe cine nu trebuie, Cațavencu de Sibiu s-a gândit (dacă are sau nu cu ce, nici asta nu se știe) să dea sfaturi electorale. Câteva fragmente din „învățăturile Marelui Mut către alegători”: „Începe cam-

pania electorală pentru alegerile locale. Pe data de 5 iunie, alegem primarul localității în care trăim, alegem Consiliul Local și Consiliul Județean. Aceste alegeri sunt foarte importante. Oamenii pe care îi alegem vor fi responsabili de destinul localității în care trăim. Uitați-vă bine la candidați! Uitați-vă la candidați și gândiți-vă dacă candidatul dumneavoastră preferat este un om integru, să nu fie certat cu legea (ca mine, cu casele cumpărate din meditații - n.a.). Uitați-vă bine dacă este un bun gospodar, fiindcă el va trebui să răspundă de gospodărirea localității în care trăiți (așa cum fac eu cu instalația de irigații de la Cotroceni și locuința de la «Lac 3» - n.a.). Uitați-vă la echipa pe care o are în spate, uitați-vă la echipa de consilieri (ca ai mei - n.a.) cu care vine, uitați-vă dacă sunt oameni serioși, uitați-vă la candidați și întrebați-i dacă cunosc problemele localității dumneavoastră, dacă vin cu soluții. [...] Este important și partidul din care provine candidatul. Uitați-vă bine! [...] În concluzie, dragii mei, urmăriți campania electorală, mergeți la adunările electorale, întrebați candidatul dumneavoastră cum vede dezvoltarea localității, puneți întrebări incomode, evaluați-l, iar la sfârșit, vă rog să mergeți la vot. Din patru în patru ani, destinul localității dumneavoastră este în votul

dumneavoastră. Exercitați-vă acest drept!”. Pe scurt, mesajul lui domn Cațavencu de Sibiu poate fi tradus astfel: uitați-vă bine la candidați, altfel riscați să vă mai pricopsiți cu câte unul ca mine! În acest context, asemănare dintre cele rostite pe scenă, cu peste 70 de ani în urmă, de regretatul și mereu actualul artist român Constantin Tănase, și „spectacolul” vremurilor pe care le trăim, noi românii, în țara lui Vodă-Pascu-pas și a lui Julien nocratu', nu-i deloc întâmplătoare. Asemenea tuturor guvernărilor postdecembriste, în regimul celor doi și al „Guvernului meu” glossa lui Eminescu ne reamintește că „Vreme trece, vreme vine,/ Toate-s vechi și nouă toate!”, iar românii li se mai oferă o șansă de a nu rămâne iarăși cum a spus marele actor... Anii au trecut, dar obiceiurile politicianilor nu s-au primenit. Nici metodele de prostire și mituire a electoratului nu diferă prea mult. Ne-a demonstrat, după cum ați putut constata, însuși marele Cațavencu de Sibiu. Doar personajele se schimbă periodic: „Pleacă-ai noștri, vin ai noștri,/ noi rămânem tot ca proștii./ Ne-am trezit din hibernare/ Și-am strigat cât am putut:/ Sus Cutare! Jos Cutare!// Și cu asta ce-am făcut?// Am dorit, cu mic, cu mare,/ Și-am luptat, cum am știut,/ S-avem nouă guvernare,/ Și cu asta ce-am făcut?// Ca mai bine să ne fie,/ Ne-a crescut salariul brut,/ Dar

trăim în sărăcie./ Și cu asta ce-am făcut?// la corupția am ploare./ Cum nîcînd nu s-a văzut./ Scoatem totul la vânzare./ Și cu asta ce-am făcut?// Pentru-a câștiga o pâine./ Mulți o iau de la-nceput./ Rătăcesc prin țări străine./ Și cu asta ce-am făcut?// Traversăm ani grei cu crize./ Leul iar a decăzut./ Cresc întruna taxe-accize./ Și cu asta ce-am făcut?// Totul este ca-nainte./ De belele n-am trecut./ Se trag sforile, se minte./ Și cu asta ce-am făcut?// Se urzesc pe-ascuns vendete./ Cum nîcînd nu s-a văzut./ Țara-i plină de vedete./ Și cu asta ce-am făcut?// Pleacă-ai noștri, vin ai noștri!/ E sloganul cunoscut;/ Iarăși vom vota ca proștii?/ [...] Păi, cu asta ce-am făcut? [adaptare - I.M.]”. (Constantin Tănase).

Marele și talentatul artist român Constantin Tănase s-a născut la 5 iulie 1880 și s-a stins la București, în anul 1945. Moartea i s-a tras din încăpățănarea de a spune lucrurilor pe nume. După un an de la invazia rușilor, Constantin Tănase încă mai juca în București. Pentru că jefuiau oamenii în plină stradă, ziua în amiaza mare, somând victimele: „Davai Ceas!” (dă-mi ceasul), într-unul din spectacolele sale, a satirizat fărădelegile hoardelor năvălitoare și obsesia lor pentru ceasuri de orice fel. Artistul a rămas în memoria românilor și prin celebrul și sugestivul său monolog: „Rău era cu

«der, die, das»/ Da-i mai rău cu «davai ceas» !/ De la Nistru până la Don,/ Davai ceas, davai palton!/ Davai ceas, davai moșie!/ Harașo tovrășie!”. Parafrazând cupletul, nu vom greși spunând: rău a fost cu „bunicuța”, rău cu prostovanul ce se credea un nou Cuza, rău cu timonierul parșiv, dar parcă mai de „cacao” ne facem cu Marele Mut care trăiește într-o dimensiune paralelă! Întreb retoric: iarăși vom vota ca proștii?

P.S.:

Dacă tot a venit vorba de alegeri, adică de consultarea cetățenilor cu drept de vot și, pe cale de consecință, alegerea unor oportunități, Ungaria dă o lecție de reală democrație statelor membre ale U.E.: „[...] Curtea Supremă de Justiție din Ungaria a aprobat [...] inițiativa Guvernului Viktor Orban de a organiza un referendum național pe tema cotelor obligatorii de distribuire a refugiaților stabilite de Uniunea Europeană. Întrebarea care va fi adresată cetățenilor ungari este: « Veți permite Uniunii Europene să aducă cetățeni străini în Ungaria fără aprobarea Parlamentului? »”. Marele Mut face după cum îl taie capul și după cum sună Befehl-ul. Pe cetățenii României nu-i întreabă nimeni!

Să ne eliberăm de vrem a mai fi liberi...

Cezar Adonis
Mihalache

Nimeni nu știe câte sunt... Și pe unde au fost înrădăcinate cu ghearele lor de fier beton în pământul țării. Nu le știm numărul, nu le știm întotdeauna personajele reprezentate, dar, deși le intuim caracterul revizionist-revanșard, ne îngropăm pe mai departe în neimplicare. Lasă că o să rezolve cei ce vor veni, nu?! Poate generațiile de după noi să fie mai puțin schilodite în Demnitate și Prestanță și să pună opreliște dezvățului iredentist.

Dar tare ne e teamă că acest lucru va rămâne un vis... Mai fantasmagoric decât idealul „milener” al iredentiștilor. Pentru că noi nu am fost în stare, în două decenii și jumătate, să ne ridicăm câteva statui, iar ei au plantat zeci...

Au început cu plăcuțe... Întâi le-au pus pe ale lor lângă ale noastre, apoi le-au dat jos pe ale noastre și le-au făcut din ce în ce mai mari pe ale lor.

Nu le-a ajuns... Au venit cu busturi ale unor criminali. Și pe astea, întâi mai mici, de nu le vedeai din bălăriile încolțite din sămânțele lor otrăvite sădite în brazdele noastre rămase, iarăși, la început nepăzite, după care înstrăinate chiar de noi pentru „argintii” lor, busturi ce au devenit mai apoi tot mai mari, tot

mai încruntate, sfredelindu-ne cu ură de acolo, din tenebrele istoriei...

Nici astea nu le-au ajuns, însă... Și, pe bună dreptate, cum să le ajungă din momentul în care nu s-au mai considerat, ci au devenit de-a dreptul stăpâni... Nu peste sărăciile noastre, pe alea ni le-au lăsat, ci pe moștenirea strămoșilor noștri. Care, poate și din blestem scris cu sângele înaintașilor, nu le-a dat lor rod. Dar nici nu aveau nevoie. Ei își aduceau propriile „roade”, nu semințe ce vor mai sta câteva decenii să încolțească, ci însemne ale înlocuirii noastre. A înlocuirii pe care noi, ne învățau cozile de topor, trebuie să o citim ca dovadă a conlocuirii. Într-o smerenie până la îndepărtarea ultimului român ce ar mai conta prin atitudinea sa de apărător al brazdei strămoșești.

Ceilalți „români”, deromânizați mai repede decât au reușit să o facă horthyștii cu baioneta, nu mai contează pentru ei. Nu reprezintă o amenințare pentru proiectelor lor „mărețe”, fiind doar o turmă aliniată în spatele a mii de „baraba”... Căci, hoții, trădătorii, lași s-au înmulțit, au depășit oastea începutului nostru de dezagregare, nepăsarea, și doar el, pământul, a rămas purtându-și crucea înroșită brazdă cu brazdă de un trecut pe care, mâine, probabil, dacă îl vom mai aminti, vom fi condamnați ca negaționiști ai prezentului lor, atât de intens, atât de

iredentist.

Busturile lor încruntate au devenit astfel statui și ansambluri statuare vii prin ura celor ce ni le-au înfipt aici.

Și nu le știm câte sunt... Dar, de am trasa linii imaginare între ele, am vedea acel contur deloc neimaginar al granițelor pe care ni le trasează revizionistii. Pe locurile unde au fost aprinse „focuri de veghe” pentru ținutul Secuiesc, cenușa rugurilor s-a amestecat cu nisipul și cimentul vânzătorilor de țară dând naștere hidoșeniilor pe care nici măcar nu avem curajul a le privi în ochii reci, dar plini de o ură mistuitoare. Căci, revizionistii nu „sădesc” în preajma noastră, a ultimilor rămași, statui denotând măcar un crâmpei artistic, ne împresoară cu lucrări pline de ură antiromânească.

Două decenii și jumătate, noi nu am fost în stare să punem pe socluri nici măcar o mână de busturi... Nici pe cele deja turnate și care așteaptă, ascunse în istoria noastră sub draperiile fricii, nu le-am ridicat în panteon... Și nu mai e vorba, nu a fost nicicând cu adevărat!, de vreo teamă de a nu fi carecumva incorecți... „political correct” conlocuitorilor noștri, ci de lașitate. Frica viscerală de a nu fi trași la răspundere de o justiție („română”) devenită o biată supusă lor... Și care, la rândul-i, asemenea statuiilor acoperite de ceașafuri grele prin subsolurile bisericilor, așteaptă să fie eliberată pentru

a ne elibera.

Smerenia, ne învață acum unii, ar trebui să însemne, pentru noi, „lemnul și spațiile mici”... Că lemnul își arde repede clipa lui monumentală, mai ales în aceste vremuri, iar noi trebuie să ne mulțumim cu spațiile mici pentru a lăsa grandoarea veneticilor, care pot să-și clădească aici betoane și arhitecturi masive, că noi vom tăcea, resemnați în spațiile noastre tot mai mici...

Noi nici măcar un crâmpei de metal ca monedă jubiliară dedicată unor înaintași care au făcut ceva pentru țară, nu suntem lăsați să ni-l promovăm... Ni se reproșează spațiile mari ale credinței noastre din Catedrala Neamului, dar veneticii ne împresoară... De la apus, de la răsărit, de sub propriile noastre picioare, încolțind din semințele otrăvite sau năpustindu-se peste noi prin noile hoarde necivilizațoare...

Ardealul nostru sfânt a fost împânzit de busturi, statui și plăci „omagiale”, toate stând de veghe, căci focurile-rug din secuime se mai și sting, pentru ca românii să nu își ceară carecumva pământul înapoi...

Toate acestea stau drept borne de ferpar românismului... Precum, placa omagială din marmură, amplasată în 1990 pe zidul școlii din Aita Seacă, având inscripția „Pentru martirii noștri din 26.09.1944”, monumentul format din 13 blocuri de piatră, ridicat în curtea aceleași școli

Batista securistă pe țambalul Hexi Pharma!

Ionuț
Țene

Scandalul Hexi Pharma e poate cea mai mare escrocherie post-decembristă, sub patronajul serviciilor secrete. Cu toții am avut prieteni, cunoștințe, rude sau amici care s-au infectat în spitale în urma unor operații sau banale internări. Mai mult, cunosc cazuri de oameni care au fost operați reușit, dar s-au infectat inopinat și au murit în chinuri de infecții sau septicemie. E vorba de zeci de mii de români îmbolnăviți grav sau uciși datorită dezinfecțiilor diluate de la Hexi Pharma, firma protejată de serviciile secrete și promovată pe piața românească.

De aici înțelegem de unde au mulți doctori, manageri de spitale și colonei SRI vile și jipane: de pe morții asasinați cu bună știință în urma achiziționării de dezinfecțanți diluați de 2.500 ori, conform analizelor recente de laborator efectuate de Ministerul Sănătății în urma scandalului. Acum știu de ce președinții României și pre-

mierii se operau în Austria sau Turcia, românilor le era repartizat dreptul la moarte în spitalele dezinfectate cu Hexi Pharma.

Fostul președinte al României, Traian Băsescu, a publicat pe pagina sa de Facebook o reacție privitoare la scandalul cu Hexi Pharma, condamnând lipsa de atitudine a SRI în contextul în care, instituția știa deja că dezinfecțanții comercializați de cel mai mare furnizor din România „sunt apă de ploaie” și că „substanțele furnizate Spitalului SRI de către Hexi Pharma erau diluate ca pentru tot poporul sau pentru ei era comandă specială, cu respectarea rețetei? Din cauza infecțiilor din spitale, au murit cu zile zeci de mii de oameni în ultimii ani, iar sănătatea publică este o problemă de siguranță națională”, a scris dur Traian Băsescu pe pagina personală de Facebook. E ciudat că SRI nu a trimis informări la parchetul general și DNA despre dezinfecțanții diluați chiar pentru spitalele instituției.

Ceva a știut Traian Băsescu despre situația dezastruoasă din spitalele

românești de s-a operat de coloană la Viena.

Ceea ce mă miră foarte tare este lipsa de reacție a opiniei publice și a autorităților în acest megascandal al Hexi Pharma care atentează la siguranța națională și a ucis mii sau poate zeci de mii de români. Până în prezent patronul Dan Condrea de la firma incriminată nu e arestat, ia generalii SRI fac șpagatul parcă să acopere afacerea prosperă, care a adus multe foloase necuvenite ofițerilor cu stele pe umeri. Dintr-o dată „Facebook-ul” nu se inflamează, nu se dau jos guverne, nu iese lumea în stradă.

E o tăcere aproape de mormânt raportat la scandalul care a produs moartea multor români infectați datorită dezinfecțanților diluați. Se pare că cei 53 de mii de informatori ai serviciilor secrete nu se mai inflamează pe Facebook așa cum au făcut-o în noiembrie 2014 să-l pună pe Iohannis președinte sau în noiembrie 2015 să instaleze „guvernul meu”.

Pentru lucruri cu mult mai neimportante zeci

de mii de români erau instigați pe Facebook și forumuri să iasă în stradă. Azi e o tăcere generală, suspectă, soră cu indiferența, fapt ce mă face să cred că de cele mai multe ori mitingurile „spontane” din România erau opera serviciilor secrete.

Acum când chiar avem un motiv de a ieși în stradă, cu români uciși la propriu în spitale, dar pentru că afacerea era acoperită și unsă se pare de firme ale SRI, nimeni nu iese în stradă să se revolte, DNA-ul și parchetul nu mai fac arestări spectaculoase. Se așteaptă stingerea scandalului de la sine. Chiar și demisia ministrului clujean de la Sănătate a fost penibilă în contextul în care spitalul din a cărei conducere făcea parte era cercetat că folosea produse Hexi Pharma.

Criza din Sănătate este un punct vulnerabil al siguranței naționale și care ucide.

Poate în acest context al hoțiilor din sistemul medical în care ofițeri „secreți” furau milioane de euro înțelegem de fapt diversiunea pusă la cale

(1994), placa dedicată lui Jósika Miklós, adept al înglobării Transilvaniei în Ungaria, (1994, Turda, Cluj), efigia în bronz a lui Vasvári Pál (1995, Izvorul Crișului, Cluj), numeroasele plăcuțe pe școli și nume de străzi cu ideologul fascist Nyrö József, unul dintre cei mai agresivi propagandiști ai regimului horthysto-szalasist din Ungaria, amplasate începând cu 2001, statuia generalilor criminali de la Arad („Statuia libertății”), din parcul „reconcilierii”(2004), statuia soldatului ungar de la Reci (2010, Covasna), busturile lui Wass Albert, ucigașul de români și evrei în timpul ocupației horthyste, amplasate în Covasna, Odorheiu Secuiesc (2011) și Mureș (mascate ca „Secuiul rădăcitor”), „Gardianul Carpaților”, simbol „al protecției granițelor Imperiului Austro-Ungar față de România” (Harghita, 2013), statuia „Pasărea Turul”, simbol mitic al maghiarilor și al Ungariei Mari (2014, Paleu, Bihor), bustul viceguvernatorului István Horthy, fiul mai mare al dictatorului Horthy (Paleu, 2014), bustul generalului József Bem, comandantul armatei revoluționare maghiare în timpul Revoluției de la 1848 (2014, Colțău, Maramureș), iar, acum, în 2016, la Miercurea Ciuc, grupul statuar reprezentându-l pe episcopul catolic Áron Márton...

de propagandiștii și informatorii serviciilor de pe Facebook/forumuri care urlau din gură de șarpe: „Vrem spitale, nu catedrale”. Acum am priceput de ce doreau „spitale, nu catedrale” ca să fure băieții cu ochii albaștri.

De fapt se dorea de către presa mainstream finanțată din corupția firmelor protejate de servicii să se distragă atenția de la jaful din Sănătate și să se dea anatema pe vinovatul Colectiv de serviciu: Biserica.

E vremea ca românii să conștientizeze că fără un sistem de sănătate eficient, profesionist și transparent, cu bani cheltuiți la vedere, poporul român e condamnat la pieire. Generalii SRI și șefii parchetelor trebuie să înțeleagă că nu le plătim din taxele și impozitele noastre salariile și pensiile speciale ca să acopere matrapazlăcurile de sute de milioane de euro careucid români pe paturi de spitale. Crimele se plătesc și nu se prescriu juridic!